

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

mindste. Men det spørgsmål kan vi jo få klaret.

Yderligere et synspunkt synes jeg man må drage frem, dette nemlig, om det er hensigtsmæssigt, om det er rigtigt — jeg tænker nu ikke alene i særlig grad på dette tilfælde, på amtsrådene, men principielt — at lade eet organ bestemme udgifterne og lade andre om at skaffe indtægterne. Det forekommer mig, at jeg undertiden fra forslagsstillernes parti har hørt synspunkter, der gik ud på, at det var mest fornuftigt og praktisk, at den myndighed, der bestemte udgifterne, også havde et ansvar for at skaffe indtægterne. Her fjerner man jo dette ansvar fra amtsrådene; staten skal betale den ene halvdel og amtskommunen og kommunerne i amtet den anden halvdel, og amtsrådet kan — i det omfang, som det nu engang kan bestemme på disse områder — bestemme udgifterne. Er det egentlig helt hensigtsmæssigt?

Der er yderligere det at sige, at denne afgift, der nu hviler på ejendommene indenfor en amtsrådsreds, hvis den ligger nogenlunde fast gennem en længere årrække, får en anden karakter end almindelige skatter. Det er jo alligevel en afgift af en særlig art, som ikke i al almindelighed kan sammenlignes med andre skatter. Jeg har jo også før i diskussionen hørt det synspunkt fremført, også fra venstres side, at hvis amtsskatterne var faste, så ville man erkende, at der var mere berettigelse i at bevare i hvert fald en væsentlig del af de faste skatter, og det standpunkt tror jeg stadigvæk der er noget hold i.

Vi vil naturligvis være med til at drøfte forslaget, som her foreligger. Jeg regner med, at man, når man får foretaget de beregninger, som er nødvendige for at se, hvordan forslaget vil virke, vil komme til det resultat, at det vil skabe meget stor ulighed fra kommune til kommune landet over, en urimelig stor ulighed. Jeg anser det heller ikke for heldigt, at man borttager fra amtsrådene forpligtelsen til at skulle tilvejebringe dækning for en del af de udgifter, som amtsrådene bestemmer over, og jeg mener iøvrigt, at man i hvert fald må fastholde, at de faste ejendomme indenfor en amtsrådsreds har visse forpligtelser til at bære de udgifter, amterne har, en forplig-

telse, som man ikke uden videre bør opheve.

Selve den omstændighed, at vi gennem en årrække over udligningsfonden har betalt meget store beløb til nedsættelse af amternes sygehusudgifter, er jo udtryk for, at der her i tinget er tilslutning til det synspunkt, at sygehusudgifterne i amterne nu har fået en karakter, som ikke længere kan begrunde, at alle disse udgifter dækkes af skatter på fast ejendom.

Hvor så grænsen skal ligge, om den skal være, hvor den er nu, eller der skal ydes et større tilskud fra staten eller fra udligningsfonden til nedbringelse af sygehusudgifterne, kan vi meget vel drøfte. Jeg foreslog i fjor, at vi forhøjede det beløb, som oprindeligt var fastsat til nedbringelse af sygehusudgifterne, netop ud fra samme synspunkt som det, ordføreren for forslagsstillerne gjorde gældende. Jeg mener, at disse udgifter nu har fået en sådan karakter, at det vil være rimeligt, om en større del af befolkningen skal være med til at bære dem. Vi kan naturligvis diskutere, om det beløb, der er fastsat, skal forhøjes yderligere, men selve det princip, som går igennem forslaget her, er jeg betænkelig ved. Jeg tror, det vil vise sig at virke uheldigt i praksis, og at den lettelse for fast ejendom, væsentlig for landbruget, som der her er tale om, vil vise sig at blive til gunst for det største landbrug og til skade for det mindste. Derfor tror jeg, vi skal undersøge disse forhold meget nøje, inden man går til en gennemførelse af et forslag af denne karakter, men til en videre drøftelse af lovforslaget kan jeg tilsige mit partis velvilje.

Lynnerup Nielsen: Det lovforslag, som her er fremsat om den amtskommunale beskatning, tilsigter at sikre amtskommunerne, at de beløb, der medgår til sygehusudgifterne, udredes ved beskatning af indkomst. Jeg ser meget vel, at der er amtskommuner, hvor skatterne på fast ejendom virker meget tyngende. Jeg tænker her på de amtskommuner, hvor der gennem årene er bygget meget, og hvor der har været en meget stærk aktivitet. Det er jo i forstæderne, amtsskatterne virker værst. Der er amtsbeskatningen af mange ejendomme blevet så høj, at der på en ganske almindelig lejlighed på 75 m² ligger en skat på 200—250